

mellem Producenterne, som vil holde Konkurrenterne ude, og Forbrugerne, der ønsker Konkurrence gennem Tilførsel af Fødemidler for derved at faa Fødemidlerne som bedre og billigere Varer. Det gælder ogsaa i særlig Grad Landenes Forsyning med Kød. Her i Landet har vi en Overproduktion af Kvæg til Udførsel. Jeg skal tillade mig at anføre, hvad Kvæg- og Kødudførselen har andraget i de to Aar 1913 og 1922. I 1913, altsaa før Krigen, under normale Forhold, udførtes 152 364 Stykker levende Hornkvæg og udførtes der Kød, som omregnet til Stkr. Kvæg repræsenterede 60 312 Stykker — jeg bemærker, at 500 Pund Kød er regnet at repræsentere et Stykke Kvæg. Tilsammen er det altsaa 212 676 Stkr. Kvæg udført i 1913. Og de har hjembragt følgende Beløb: levende Hornkvæg 48 004 000 Kr. og Kød 13 899 000 Kr., tilsammen 61 903 000 Kr. De tilsvarende Tal for 1922 er følgende: udført af levende Hornkvæg 82 289 Stykker og Kød omregnet til Stkr. Kvæg 81 716 Stykker, tilsammen 164 005 Stykker. Og det har hjembragt: levende Kvæg 28 700 000 Kr. og Kød 29 800 000 Kr., tilsammen 58 500 000 Kr. Man vil se, at der ikke er nogen synderlig Forskel paa det Beløb, som er hjembragt i de to Aar, i 1913 61 næsten 62 Mill. Kr. og i 1922 58½ Mill. Kr. Jeg skal gøre opmærksom paa, at naar man sammenligner disse Beløb med Antallet af de afsendte Kreaturer, viser det sig, at pr. Stk. Hornkvæg er der i 1922 kun hjembragt en 30—40 Kr. mere end i 1913. Naar ærede Medlemmer erindrer sig Prisniveauet og Produktionsomkostningerne og den store Forskel i den Henseende i 1913 og i 1922, vil de se, at hvis det lige var lønnende i 1913 at producere Kvæg, er det i højeste Grad tabgivende at producere det i 1922 med de nuværende Produktionsomkostninger. Det var kun disse forbigaaende Bemærkninger, som i og for sig ikke vedrører det Æmne, jeg er inde paa her, men man vil indrømme, at denne Udførsel fra Landet af Kvæg til ca. 60 Mill. Kr. er ikke ubetydelig. Det er en ret betydelig Eksport, der dog har haft store Vanskeligheder at overvinde, naar lige undtages den egentlige Krigstid. Til Forøgelse af disse Vanskeligheder har Mund- og Klovesygen, som af og til er optraadt herhjemme, ydet væsentlige Bidrag, og den er ofte anvendt som et kærkommet Paaskud til enten helt at lukke for Eksporten eller til Fastsættelse af meget indskrænkende Bestemmelser.

Forbud mod Indførelse af levende Kvæg til Landene rammer ogsaa det danske Landbrug stærkt, thi det er i Almindelighed om-

trent saadan, at et Stykke godt Kvæg koster ca. 100 Kr. mere, naar det kan udføres levende, end naar det skal udføres i slagtet Tilstand. Ser vi nærmere paa vort kære norske Broderland, ligger Forholdet der aabenbart saadan, at de norske Byer og Industricentrer overmaade gerne vil have Indførsel af dansk Kød dertil. De faar derved en Vare, der er forholdsvis bedre og billigere end den, de kan faa fra Norge selv. Men det viser sig, at de norske Landmænd stritter imod Konkurrencen. De er ikke saa meget Frihandelsmænd deroppe, at det gør noget, og længe holdt de os ude fra det norske Marked paa Grund af enkelte Tilfælde, vi har haft af Mund- og Klovesyge. Det var navnlig ovre paa Øerne, at de Tilfælde var. Endelig lykkedes det ved Forhandling at faa dem til at tage imod Kødet fra Vendsyssel, og Vendsyssel blev i den Anledning afskaaret fra det øvrige Land som noget for sig, og det Kvæg, der kom deroppe fra, skulde staa 3 Maaneder, før Kødet af de Dyr maatte sendes til Norge. Det er i og for sig rimeligt, at Norge vil værne sig mod Smitten, men naar Norge nu har lukket igen, fordi der for nylig er forefaldet et enkelt Tilfælde ved Limfjorden, og skønt Besætningen der straks er slaaet ned og begravet, og skønt man maa huske paa, at der kun er Tale om Indførsel af Kød og ikke af levende Kvæg, og skønt selv de norske Veterinærer erkender, at der ikke er Fare for, at der kan overføres Smitte med Kødet, saaledes som Slagtningen til Norge foregaar og paa et eneste Sted her i Landet, nemlig Frederikshavn, er det aabenbart, at de norske Bønder griber det, der er sket, som et Paaskud til at bruge den politiske Magt, de sidder inde med, til at lukke vor Konkurrence ude. Der er gaaet ca. 800—1 000 Stykker ugentlig til Norge, slagtede i Frederikshavn. Under Henviisning til den samme Sygdom har andre Lande ogsaa gjort Vanskeligheder. Holland har forbudt Indførsel af levende Kvæg, det tager derimod mod Indførsel af Kød herfra. Belgien kræver 10 Dages Karantæne for alt levende Kvæg, der tilføres Landet, før det maa føres videre. Frankrig har tidligere haft lukket, men har nu aabnet. Eksporten dertil er imidlertid ikke betydelig paa Grund af den lave Pris, der hidtil har været dernede. Svejts har været lukket, men der gives nu Dispensationer til svejtsiske Borgere til at indføre Kød dertil, og det samme gælder for Tyskland har ikke været købedygtigt før, men nu køber det ret stærkt. Det trænger aabenbart haardt til dansk Kød, og en Del af Kødet gaar sik-